

følge af en ændring af skatteansættelsen eller berigtigelse af en fejlberægning, krav på renter med 5 pct. p. a. fra indbetalingsdagene at regne. En sådan form for renteberegning kan ikke uden stort besvær indpasses i det planlagte system med elektronisk databehandling, og det foreslås derfor, at man i stedet yder renter med $\frac{1}{2}$ pct. pr. påbegyndt måned svarende til den forrentning, der sker, når skatteyderen ikke betaler rettidigt, samt at renten beregnes fra den 1. september i det år, hvori slutopgøret er foretaget. Det er den dato, inden hvilken overskydende skat skal tilbagebetales, og hvor 1. rate af restskat forfalder til betaling.

Efter de gældende regler berigtiges ændringer i de pålignede skatter ved tillæg eller fradrag i den følgende skattetermin. Under kildeskatten er denne ordning ikke praktisk, bl. a. fordi et stort antal skatteydere udelukkende betaler deres skat gennem indeholdelse i lønnen hos arbejdsgiveren. Hvor der skal opkræves et yderligere skattebeløb, foreslås det, at beløbet forfalder til betaling den 1. i den måned, der følger nærmest efter, at der er forløbet 3 måneder fra afgørelsen, og med betalingsfrist til den 20. i forfaldsmåned. For tilbagebetalinger til skatteyderen foreslås, at udbetalingen senest skal ske den 20. i den måned, der følger nærmest efter, at der er forløbet 3 måneder fra afgørelsen.

Til nr. 12.

Efter de gældende regler opkræves morarenter sammen med det skattebeløb, renten vedrører. Denne fremgangsmåde kan ikke anvendes under kildeskatteordningen, og det foreslås derfor, at alle morarenter vedrørende skatterne for et kalenderår opgøres under ét, således at det samlede beløb forfalder til betaling samtidig med 1. rate af restskatten for det pågældende år, det vil sige den 1. september i det nærmest følgende år.

Til nr. 12 a.

Ændringsforslaget tilsigter alene at tydeliggøre, at udpantning foretages i overensstemmelse med lovgivningens regler om udpantning, selv om der i almindelighed sker central opkrævning og indbetaling af skattebeløb efter kildeskatteloven.

Til nr. 13.

Ændringsforslaget er af redaktionel art.

Til nr. 14 og 15.

Efter kildeskattelovens § 73, stk. 3, kan der kræves lønindeholdelse for skatterestancer, selv om der samtidig indeholdes løbende A-skat i lønnen. Hvis skatteyderen er sambeskattet med en ægtefælle, kan der dog højst foretages en *samlet* indeholdelse for restancer og løbende A-skat på 30 pct. af lønudbetalingen. For andre skatteydere er procentgrænsen 45.

Den løbende A-skat vil i en del tilfælde være af en sådan størrelse, at skattemyndighederne helt afskæres fra at foretage lønindeholdelse for skatterestancer. Det foreslås derfor, at begrænsningen i lønindeholdelse for restancer i stedet sker på den måde, at der højst kan tilbageholdes 15 pct. af lønudbetalingen *efter fradrag* af den løbende A-skat. Efter forslaget skal der gælde samme procentgrænse for gifte og enlige.

Endvidere foreslås det at opretholde den gældende regel i kommuneskattelovens § 42, sidste pkt., om arbejdsgiverens pligt til at give indberetning til kommunen om ophør af et arbejdsforhold, når der foreligger begæring om lønindeholdelse for restancer. Der stilles desuden forslag om, at en arbejdsgiver, der modtager begæring om lønindeholdelse for en skatterestance hos en person, der ikke er beskæftiget hos ham, skal underrette kommunen derom inden 5 dage.